

RAPORT OSW

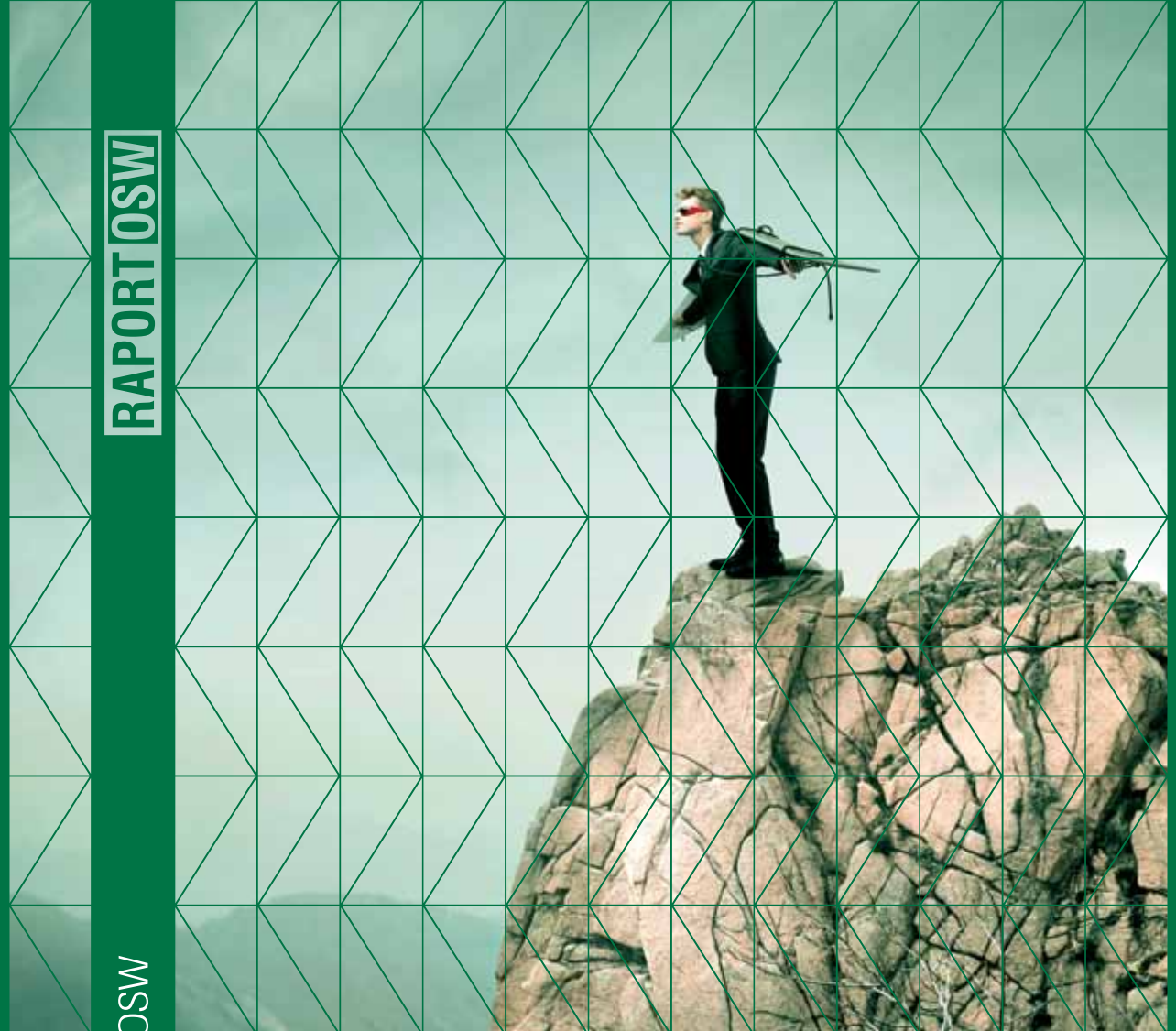
OSW

NIEMIECKA TRANSFORMACJA ENERGETYCZNA

TRUDNE POCZĄTKI

Pod redakcją Anny Kwiatkowskiej-Drożdż

Zainicjowana w maju 2011 roku, kilka miesięcy po awarii elektrowni atomowej w Fukushima transformacja energetyczna RFN przedstawiana jest jako decyzja ostateczna, a ze względu na narzucone tempo zmian stanowi nową jakość w strategii energetycznej Niemiec. Głównymi jej założeniami są: rezygnacja z energii jądrowej do 2022 roku, rozwój odnawialnych źródeł energii (OZE), rozbudowa sieci przesyłowych, budowa nowych elektrowni konwencjonalnych i wzrost efektywności energetycznej. Strategia ma się opierać głównie na rozwoju odnawialnych źródeł energii. Zgodnie z nowelizacją ustawy o OZE, ich udział w produkcji prądu ma systematycznie rosnąć – z obecnych ok. 20% do ok. 38% w 2020 roku. W 2030 roku ma już wynieść około 50%, w 2040 roku – 65%, a w 2050 – aż 80%.

Konsekwencje Energiewende nie ograniczają się do sfery zaopatrzenia w energię. W średnim i długim okresie spodziewać się można zmian w funkcjonowaniu nie tylko gospodarki, lecz także niemieckiego społeczeństwa i państwa. Utrudnienia rozbudowy sieci przesyłowych, zbyt wysokie koszty budowy farm wiatrowych, problemy z zaopatrzeniem w energię elektryczną w szczególności mroźne zimy skłaniają rząd federalny do centralizacji władzy i ograniczania suwerenności krajów związkowych w realizacji ich polityk energetycznych. Dotychczas takie próby dokonują się pod hasłem zwiększenia koordynacji. Energiewende może też okazać się początkiem „trzeciej rewolucji przemysłowej” w kierunku zielonej gospodarki i społeczeństwa opartego na zrównoważonym rozwoju. Konieczne będzie zawarcie nowej „umowy społecznej”, a więc ułożenia na nowo relacji państwo-społeczeństwo-gospodarka. Wynegocjowanie takiej umowy będzie jednym z najważniejszych wyzwań niemieckiej polityki w nadchodzących latach.